

[Nybøe Andersen.]

vil have en særlig effektiv virkning over for inflationen. Jeg vil gerne sige, at jeg specielt er meget skeptisk over for det lovforslag, vi nu i dag har fået om reguleringen af kreditformidlingen, og der er én ting, der undrer mig: jeg har læst i fremsættelsestalen, som vi fik i eftermiddags, at dette lovforslag er „udarbejdet i samarbejde med Nationalbanken“. Det må vel på godt dansk betyde, at det er godkendt af Nationalbanken. Det kan jeg faktisk ikke rigtig forstå, for det synes mig, at lovforslaget i hele sin indstilling stemmer meget dårligt med det syn, som Nationalbankens nuværende ledelse ved mange lejligheder har givet udtryk for, en meget stærk skepsis over for netop en sådan selektiv kreditpolitik, som dette forslag er udtryk for. Jeg vil gerne bede økonomiministeren oplyse, hvornår og hvordan dette lovforslag er blevet forhandlet med Nationalbanken, hvad der ligger i dette udtryk, og præcis hvilken stilling Nationalbankens ledelse har taget til forslaget. Er der kun tale om rent tekniske forhandlinger med banken om forslaget, eller er meningen, som man måtte tro efter fremsættelsens ord, at banken har godkendt det?

Vi mener som sagt ikke, at den slags forslag kan løse inflationsproblemet. Vi mener, der må gribes ind over for selve indkomstudviklingen. Hvis regeringen ikke tør det, ja, så fortsætter inflationen, så fortsætter det uacceptable underskud over for udlandet, og så ender det med, at man tvinges til at bremse så stærkt over for produktionen, at beskæftigelsen lider skade. Og arbejdsløshed, ja, det er jo præcis den løsning, ingen af os ønsker.

Moses Olsen: Jeg skal lige først fortsætte dér, hvor jeg slap sidste gang på grund af tidnød. Jeg sagde, at jeg ville sige et par bemærkninger, først om fåreavlererhvervet i Grønland.

Det er et erhverv, som i mange år ikke har været genstand for det offentliges opmærksomhed på samme måde, som f.eks. fiskerierhvervet har været, og i dag må man konstatere, at fåreavlerne slås med en række problemer, som jeg synes at vi absolut må medvirke til at finde løsninger på. Jeg skal i forbifarten nævne nogle hovedpunkter, som problemerne koncentrerer sig

om i første omgang. Det drejer sig bl.a. om kommunikation dels de enkelte fåreholdersteder imellem, dels mellem disse og de nærmeste bysamfund, og det drejer sig om behovet for saneringer og forbedringer inden for lånevilkår og tilskudsordninger af forskellig art i forbindelse med etablering som fåreholder. Jeg synes også, man må overveje fleksible fodertilskudsordninger for fåreholderne, og endvidere må man nok se nærmere på fåreavleruddannelsen som en basis for lettere lånevilkår.

Alle disse problemer synes jeg man bedst kan løse sammen med fåreavlerne med deres direkte personlige medvirken i debatterne, og derfor har jeg gennem Grønlandsrådets sekretariat sendt et forslag om et fåreavlermøde til næste sommer i Sydgrønland med deltagelse af foruden fåreavlerne selv repræsentanter for relevante myndigheder samt grønlandske politikere, og fåreavlerne er selv meget interesserede i et sådant møde. Jeg håber, vi finder udvej for, at det kan blive en realitet.

Så skal jeg knytte et par bemærkninger til mineaktiviteten ved Grønland. For nogen tid siden fremgik det af en artikel i Jyllands-Posten, at Cominco, som jo er moderselskab til Greenex, som er begyndt at udnytte minerallerne ved Sorte Engel, har ønsket at bygge et zinksmelteri i England, til trods for at selskabet tidligere har understreget, at man ikke selv havde planer om at raffinere malmen. Ifølge Jyllands-Posten havde den daværende projektleder i Grønland i oktober 1972 sagt, at den omstændighed, at selskabet skulle sælge til andre virksomheder, garanterer, at der under ingen omstændigheder kan manipuleres med overskuddet, og den danske stat skulle herved være yderligere sikret. Denne verbale sikkerhed er med den seneste udvikling efter min mening gået fuldstændig fløjten, og vi står i dag meget famlende og ligesom uden sikkerhedsnet under hele foretagendet på grund af den seneste udvikling. For Cominco udnytter åbenbart den omstændighed, at man fra statens side opererer med det efter min mening meget uheldige udtryk „overskuddet“, når det drejer sig om, hvor meget staten og dermed også Grønland skal få del i udnyttelsen af mineralforekomsterne i Grønland. Derfor mener jeg, vi må se på hele minelovgivningens hurtig med henblik på